

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

38 P. 5. ifrån Herr Kongl. Secreter. Jonas Carl Lönnnerhielm
till Fru Gustava Eleonora Lindahl i Norrköping; dat.
Ebbetorp, d. 19 Mars 1806.

Min lilla föta och graciösa syster.

Om Du någon sin varit rätt ond öfver min stora
långsamhet och försumlighet, bör det visst vara denna
gången, då jag kommit att så länge dröja med be-
svaret af de graciösa bref, hvar med. Din ofskattbara
vänslup ej tröttnat att hedra mig. Jag medger, bästa
syster! att Du äger orsak att göra mig förebräelser, men
jag kysser på rifet, till och med det Du in natura sände
mig; och anförer, utan pretention på förlåtelse, den un-
säkt, att jag öfver 3 veckor varit borta, och under den
tiden ej varit i stånd att få skriva. Dessa veckor hafva
dels förbi gått på Wärmanäs och i Carlsterna, dels i
Wexjö och trakten däromkring, samt sluteligen på en
Prästgård, där vi måste låna hus och bleps inbouda;
utan att regrettera det, emedan Wärden var helt ovanligt
munter och artig samt Wärdinnan ytterst öm och god
emot oss. Min Svägerska och mina Nicker vero med,
hvilket ökte mitt nöje, men också i snödrifvorne min
embarras. Efter denna relation vågar jag hoppas till-
gift af Din godhet, som allid varit min tröst, äfven
då jag ej driflat anroga den om förlåtelse. Din
förlust af en vän, den hederlige Herr Kuhlman, be-
klagar

klagar jag ömt. Mätte Du ej ofta göra sådana förhel-
ster, som vißt äro bittra för ett ömt hjertas! Jag har
ej ägt den lyckan att lära känna hans Enkefru, ty
jag råkade aldrig något fruntimer hos Professor Liden.
Dessa större godhet mot mig är det, att min dåligas
ritning öfver Lida bevaras, hvilket jag dock är vida
skild ifrån att tro hända för annan orsak än minnet
af berörde ägendoms saknade ägares.

Från dessa sorgliga känslor gör jag till de glada
och lyckönskar Dig till något att vara Gæster. Ack!
hvilken värdig Titel! Ja, lilla Stava! När jag
minns lilla Stavungen med alla sina leende
ungdoms behag, förefaller mig denna Titel juft
lustig. Men jag gratulerar Dig af hjertat, och
önskar Din Bror en dylik fågnad af sin Syster i
Norrköping. Oändlig Tack, lilla Söta Stava!
för Herr Weijerins Verser. Jag har aldrig förr hört
henom nämnas som Poët. Men huru lätt kan ej
det intagande af ett så vackert ämne göras dertill?
Om det är sannt, att kärleken örcerar Poëter, så,
lilla Söta Stava! beklagar jag dem som omgifva
Dig och måste bevittna denna för dem fruktlofas
känsla, som måste öfvergå till vördnad för Dina
dygder.

Jag hade tänkt skriva långt och väl, men Du tänker
men hinder hafva kommit och gästen. Jag binner
knaggaft

knappast be om förlåtelse för mitt flurf och om tusen,
tals hälsningar till Dror Lindahl samt min svägerskas
och flickans kompliment. Men det är visst att med all min
ofullkomliga skrifsning och alla mina egna öfriga o,
fullkomligheter är jag med liflig högaaktning och
tillgifvenhet nu och alltid

Min Lilla Staras

Ödmjukaste Tjenare och
beständige Vän,
F. C. Lm.

Den 25 i denna månad måste jag åter vara i
Wexiö för en års-angelägenhet för mina flickor.

